

Σφάξε με πολυχρονεμένε μου σουλτάνε ν' αγιάσω

✖ Το παρακάτω απόσπασμα προέρχεται από το μουσικό βιβλίο «Ποιμενικός Αυλός» (1897), του Κοσμά Μαδυτινού, Μητροπολίτου Πελαγονίας.

Διαβάζοντας τους στίχους, στο μυαλό των περισσότερων, ίσως έρθουν οι «χαριτωμενιές» του Καραγκιόζη και του Χατζηαβάτη όταν «έγλειφαν» τον πασά αποκαλώντας τον «Πολυχρονεμένε μου πασά». Μόνο που εδώ δεν πρόκειται για Θέατρο Σκιών, αλλά για πραγματικό «γλείψιμο» στο οποίο -ως γνωστόν σε αρκετούς- είχε επιδοθεί διαχρονικά το Πατριαρχείο. Εν προκειμένω, πρόκειται για έναν «Πολυχρονισμό» που απευθύνεται στον Σουλτάνο Αμπντούλ Χαμίτ Β', έναν απ' τους πιο αυταρχικούς σουλτάνους της πάλαι ποτέ Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Το έχουμε μάθει όμως το παραμύθι. Όλες αυτές τις γλοιώδεις υποκύψεις και τους τεμενάδες, το Πατριαρχείο τα έκανε για να ρίχνει στάχτη στα μάτια των Τούρκων, με αντικειμενικό σκοπό φυσικά, να συνεχίζει τελεί ανενόχλητο το «πατριωτικό» του έργο (και μόνο αυτό, χωρίς κανένα ίδιον όφελος). Και για να μην ξεχνιόμαστε, περισσότερα για τον «πατριωτικό» και «φιλελληνικό» ρόλο του Πατριαρχείου, εδώ.

Η παρτιτούρα «αλιεύθηκε» στο ιστολόγιο του θεολόγου και μουσικού, Παναγιώτη Ανδριόπουλου (panagiotisandriopoulos.blogspot.com)